

?La voluntat dels difunts

En relació amb els serveis funeraris, sembla que Manresa hagi patit aquells atacs de provincianisme que, massa sovint, la tenallen.

CLARET&GUBIANAS 2020

Il·lustració: Jaume Gubianas i Carles Claret.

Si en ciutats com Barcelona, Terrassa, Girona... o en zones de model mancomunitat com el Baix Llobregat, que agrupa municipis com Cornellà, Esplugues, Sant Just Desvern, Sant Joan Despí..., s'hi ha anat imposant el model de tanatori unificat amb espais de vetlla, sala de cerimònies i crematori en un mateix complex, la nostra ciutat és hereva de la liberalització del mercat que va originar-se amb la fi del monopoli d'aquella Fontal, nom que, com les vambes o el cel·lo, a Manresa s'ha convertit en homòfon de les antany anomenades pompes fúnebres. Aquella funerària única va passar a formar part d'un gran grup -primer Interfunerarias i, en últim terme, Mémora- i les famílies de l'antiga societat Fontanet-Alcañiz -que formaven les sigles Fontal- van iniciar nous negocis amb el nom de Funerària Fontanova i Funerària del Bages, cadascuna amb les seves instal·lacions i intentant captar tanta part del pastís del mercat com poguessin. Com en el cas de trencament d'altres monopolis i trusts empresarials a escala estatal -Telefónica, Fecca, Gas Natural o Correus-, l'antiga Fontal -ara Mémora- sempre ha anat per davant, amb la construcció d'un complex al Congost, a tocar del cementiri semblant als que ja gestiona en molts municipis de l'estat, amb més espai, bons accessos i facilitat d'aparcament.

Del projecte del crematori, un negoci potencialment a l'alça a finals del segle passat, el **Pou** ja en parlava en el número de novembre de 1998, fa 22 anys. Però diferents aspectes, burocràtics, tècnics i d'oportunitat de mercat, propiciada per la mateixa competència en el sector, han privat la ciutat -i la resta de la comarca i la seva àrea d'influència- d'aquest servei durant més de dues

dècades. Un interval en el qual la demografia ha canviat i les necessitats del cementiri, també. La instal·lació ja no només acull traspassats de religió cristiana, ara també, en la mesura del possible, s'ha d'adaptar al culte d'altres confessions i, paral·lelament, ha de continuar valorant si estendre's o contenir-se tenint en compte que les noves generacions tendeixen a optar per la incineració o l'ús de columbaris després dels decessos. També han canviat les cerimònies, més centrades a fer un homenatge als traspassats que un trànsit cap al paradís pilotat per la litúrgia. Els enterraments, de mica en mica, van sortint de les esglésies i són cada cop més laics, per respectar els desitjos expressats pels morts i les seves famílies, i passar pàgina de les escenes lúgubres i, lamentablement, força funestes d'altres temps. Si voleu, tot obeeix a una modernització del comiat a les persones que se'n van d'aquest món i entren -o no- en un altre d'etern -o no. Sigui com sigui, és positiu que Manresa disposi d'un mercat liberalitzat i de serveis funeraris moderns i complets. Instal·lacions i professionals dedicats, essencialment, a respectar la voluntat dels difunts.

[despiece]Aquest és l'Editorial de la revista **El Pou de la gallina** del mes de novembre. A la venda a tots els quioscos i llibreries manresanes a partir del dia 5 de novembre.

[/despiece]